

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 17. februārī Helene Hamers iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 21. decembra spriedumu lietā T-159/20 Hamers/Cedefop

(Lieta C-111/22 P)

(2022/C 222/18)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Helene Hamers (pārstāvji: Vasileios Spiridon Christianos, Alexandros Politis un Michail Rodopoulos, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs (Cedefop)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt Vispārējās tiesas 2021. gada 21. decembra spriedumu lietā T-159/20 Hamers/Cedefop, EU: T:2021:913,
- vajadzības gadījumā nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā,
- piespriest Cedefop atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pārsūdzētā sprieduma priekšmets ir zaudējumi, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai nodarīti Cedefop darbības un bezdarbības dēļ pirms valsts tiesvedības krimināllietā, tās laikā un pēc tās pabeigšanas Grieķijas tiesu iestādēs, kas attiecas uz Cedefop publisko iepirkumu līgumu piešķiršanas trešām personām likumību laikposmā no 2001. līdz 2005. gadam.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus apelācijas pamatus un apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma:

Pirmkārt, 55.–61. un 83. punktā esot pieļauta tiesību kļūda Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. panta 1. punkta interpretācijā, jo pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir apgalvojusi minētajos punktos, no vienas puses, Cedefop attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju neesot veicis objektīvu pārbaudi, un, no otras puses, ar Cedefop Pārsūdzību izskatīšanas komitejas lēmumu netika novērsts trūkums, kurš pieļauts ar 2019. gada 3. jūlija lēmumu. Tāpat arī iepriekš minēto iemeslu dēļ Vispārējā tiesa iepriekš minētos punktus ir pamatojusi neatbilstoši.

Otrkārt, 65., 68.–75. un 83. punktā esot pieļauta tiesību kļūda, interpretējot apelācijas sūdzības iesniedzējas norādīto nevainīguma prezumpciju Hartas 48. panta 1. punkta izpratnē, ko pastiprina lojālas sadarbības principa pārkāpums Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punkta izpratnē. Tāpat arī iepriekš minēto iemeslu dēļ Vispārējā tiesa iepriekš minētos punktus ir pamatojusi neatbilstoši.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. februārī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – LACD GmbH/BB Sport GmbH & Co. KG

(Lieta C-133/22)

(2022/C 222/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzēja: LACD GmbH

Atbildētāja revīzijas tiesvedībā: BB Sport GmbH & Co. KG

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai var pastāvēt cita ar atbilstību nesaistīta prasība Direktīvas 2011/83/ES ⁽¹⁾ 2. panta 14. punkta izpratnē un cita ar atbilstību [līgumam] nesaistīta prasība Direktīvas (ES) 2019/771 ⁽²⁾ 2. panta 12. punkta izpratnē, ja garantētāja saistības rada patērētāja personiskie faktori, it īpaši viņa subjektīvā attieksme pret pirkuma priekšmetu (šajā gadījumā – patērētāja ziņā atstātā apmierinātība ar pirkuma priekšmetu), un šiem personiskajiem faktoriem nav jābūt saistītiem ar pirkuma priekšmeta stāvokli vai iezīmēm?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai tādu prasību neesamībai, kuru pamatā ir patērētāja personiskie faktori (šajā gadījumā – viņa apmierinātība ar iegādātajām precēm), ir jābūt konstatējamai, balstoties uz objektīviem apstākļiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV 2011, L 304, 64. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/771 (2019. gada 20. maijs) par atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV 2019, L 136, 28. lpp.), ar grozījumiem (OV 2019, L 305, 66. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. martā iesniedza *Bundesarbeitsgericht* (Vācija) – MO/SM kā maksātnespējas administrators pār *G GmbH* mantu

(Lieta C-134/22)

(2022/C 222/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzējs: MO

Atbildētājs revīzijas tiesvedībā: SM kā maksātnespējas administrators pār *G GmbH* mantu

Prejudiciālais jautājums

Kāds mērķis ir Padomes Direktīvas 98/59/EK (1998. gada 20. jūlijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atļaišanu 2. panta 3. punkta otrajai daļai ⁽¹⁾, saskaņā ar kuru darba devējs iesniedz kompetentajai valsts iestādei vismaz to sarakstes ar darba ņēmēju pārstāvjiem dokumentu kopijas, kas paredzēti pirmās daļas b) punkta i) – v) apakšpunktā?

⁽¹⁾ OV 1998, L 225, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 3. martā iesniedza *Landesverwaltungsgericht Niederösterreich* (Austrija) – RE/Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld

(Lieta C-155/22)

(2022/C 222/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich